

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2020 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Cyniak (sędzia sprawozdawca)

Sędziowie: sędzia Grzegorz Krogulec

Ławnicy: Zbigniew Dwornik, Zenon Dziadkowiec, Małgorzata Kowalska

Protokolant: st.sekr.sąd. Paulina Lewandowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Maz. Waldemara Pasika

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2020 r.

sprawy

D. G. syna P. i J. z domu M.

urodzonego (...) w T.

oskarżonego o to, że

w dniu 12 października 2019 roku w T. przy ul. (...) w rejonie pubu (...) działając w zamiarze ewentualnym spowodowania u R. S. ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby zagrażającej życiu, przewidując możliwość jego popełnienia i godząc się na to, używając w stosunku do R. S. przemocy poprzez zadawanie uderzeń pięściami w głowę pokrzywdzonego, po których to uderzeniach R. S. przewrócił się na betonowe podłoże uderzając o nie głową, w wyniku czego doznał obrażeń ciała w postaci krwiaków podtwardówkowych pod obiema półkulami mózgu, po stronie prawej o grubości 8 mm, a większy po stronie lewej o grubości 13 mm, szczeliny złamania w łusce prawej kości skroniowej i ciemieniowej, złamanie podłużne piramidy prawej kości skroniowej, złamanie podstawy czaszki, co stanowiło chorobę realnie zagrażającą życiu, w następstwie których to obrażeń pokrzywdzony zmarł w Szpitalu (...) w Ł. w dniu 13 października 2019r.,

tj. o czyn z art. 156 § 3 kk

orzeka:

1. oskarżonego D. G. w miejsce zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, uznaje za winnego tego, że w dniu 12 października 2019 roku w T. woj. (...), w rejonie pubu (...), w czasie obopólnego starcia fizycznego z R. S., podczas którego zadawali sobie wzajemnie uderzenia rękoma, zadał kolejny cios pięścią w twarz R. S., powodując jego upadek na twarde, betonowe podłoże, w wyniku którego R. S. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia powłok i otarcia naskórka głowy, ranę tłuczoną powłok twarzy, powierzchowną ranę i wylew krwawy w błonie śluzowej wargi górnej ust, podbiegnięcia krwawe w tkance podskórnej głowy i prawym mięśniu skroniowym, z wieloodłamowymi złamaniami kości sklepienia i podstawy czaszki zlokalizowanymi po prawej stronie, krwiakiem podtwardówkowym i rozległym krwiakiem podpajęczynówkowym, ogniska stłuczeń lewego płata czołowego i skroniowego mózgu, pourazowych ognisk krwotocznych pnia mózgu, pourazowego obrzęku mózgu, powodując chorobę realnie zagrażającą

życiu, w następstwie czego w/w pokrzywdzony zmarł w dniu 13 października 2019 roku w Szpitalu (...) w Ł., wypełniającego dyspozycję art. 156 § 3 kk i za to na podstawie art. 156 § 3 kk, art. 60 § 2 i § 6 pkt. 2 kk wymierza mu karę 1 roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu D. G. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 października 2019 roku godzina 14:20,

3. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego D. G. kwotę 5 000 (pięć tysięcy) złotych dla R. K. i kwotę 5 000 (pięć tysięcy) złotych dla E. W. (1) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

4. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca dowody rzeczowe wymienione w księdze depozytów nr (...) w pkt. 1, 2, 3, 4, 5 i 6 R. K., w pkt. 7 D. G.,

5. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego D. G. na rzecz oskarżycielki posiłkowej R. K. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków w sprawie,

6. zasądza od oskarżonego D. G. opłatę w kwocie 300 (trzystu) złotych oraz obciąża go kosztami postępowania w wysokości 3.791,66 zł (trzy tysiące siedemset dziewięćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt sześć groszy).

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 121/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			

1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. G.	<p>w dniu 12 października 2019 roku w T. woj. (...), w rejonie pubu (...), w czasie obopólnego starcia fizycznego z R. S., podczas którego zadawali sobie wzajemnie uderzenia rękoma, zadał kolejny cios pięścią w twarz R. S., powodując jego upadek na twarde, betonowe podłoże, w wyniku którego R. S. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia powłok i otarcia naskórka głowy, ranę tłuczoną powłok twarzy, powierzchowną ranę i wylew krwawy w błonie śluzowej wargi górnej ust, podbiegnięcia krwawe w tkance podskórnej głowy i prawym mięśniu skroniowym, z wieloodłamowymi złamaniami kości sklepienia i podstawy czaszki zlokalizowanymi po prawej stronie, krwiakiem podtwardówkowym i rozległym krwiakiem podpajęczynówkowym, ogniska stłuczeń lewego płata czołowego i skroniowego mózgu, pourazowych ognisk krwotocznych pnia mózgu,</p>	

		pourazowego obrzęku mózgu, powodując chorobę realnie zagrażającą życiu, w następstwie czego w/w pokrzywdzony zmarł w dniu 13 października 2019 roku w Szpitalu (...) w Ł., wypełniającego dyspozycję art. 156 § 3 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony D. G. w dniu 12.10.2019r. ok. godziny 20:00 spotkał się z R. S., Ł. D. (1) i R. M. (1) w okolicy sklepu przy ulicy (...) w T. R. S. i Ł. D. (1) byli pod wpływem alkoholu. Taksówką pojechali do pubu (...), znajdującego się przy ulicy (...) w celu pogrania w bilard. W pubie grali w bilard, spożywając przy tym alkohol, wypili ok. 5 kolejek po 40-50 ml wódki.</p> <p>Zanim w/w udali się do pubu (...), R. S. pokłócił się z W. N. (1) przed sklepem przy ulicy (...) w związku z polityką. R. S. chciał się nawet bić z W. N. (1). Ostatecznie odstąpił z uwagi na odmowę podjęcia bójki przez W. N. (1).</p> <p>Ponadto R. S. przed wyjazdem do pubu, przebywał u P. L. (1), gdzie także przyszli, jego konkubina E. W. (1) i Ł. D. (1). Spotkanie przebiegało w spokojnej atmosferze.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego k. 61-62</p> <p>Zeznania świadków: Ł. D. k. 202-203, 317v-318, R. M. k. 20, 53-54, 319v-320</p> <p>Zeznania świadków Ł. D. k. 317v-318, W. N. k. 320v</p> <p>Zeznania świadków P. L. k. 317v, Ł. D. k. 317v-318, E. W. k. 321v-322</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego k. k.61-62, 75-76,</p> <p>Zeznania świadków Ł. D. k. 202-203, 317v-318, R. M. k. 319v-320</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego k.61-62, 75-76,</p> <p>Zeznania świadka Ł. D. k. 202-203, 317v-318</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego k.61-62, 75-76,</p> <p>Zeznania świadka Ł. D. k. 202-203, 317v-318, 320v</p> <p>Nagranie z monitoringu k. 176, 201,</p>		

Pod koniec pobytu w lokalu, D. G. odezwał się w niewłaściwy sposób do Ł. D. (1), używając słowa wulgarnego. Ł. D. (1) o to się nie obraził, gdyż zdarzało im się w różny sposób do siebie zwracać i traktowali to jako żart. Jednakże na tę odzywkę zareagował R. S. mając pretensję do oskarżonego. Doszło do wymiany zdań pomiędzy oskarżonym i R. S..

Zarówno D. G., jak i Ł. D. (1) uspakajali R. S., ale bezskutecznie. W pewnym momencie R. S. zwrócił się do oskarżonego aby wyszli z lokalu, na co się zgodził. Po wyjściu R. S. nadal wypowiadał pretensje do oskarżonego i po chwili wrócił do lokalu. Niedługo ponownie wyszedł, oskarżony przebywał przed lokalem. R. S. nadal miał pretensje do D. G. i dążył do fizycznej konfrontacji. Wprost zwrócił się do oskarżonego czy ma go uderzyć, używając słowa wulgarnego „(...)”. Oskarżony powiedział aby to zrobił, używając słowa „(...)”. Wcześniej z lokalu wyszedł Ł. D. (1), który próbował uspokoić sytuację i rozdzielić R. S. od oskarżonego. Okazało się to nieskuteczne i R. S. zaatakował oskarżonego, który przyjął postawę do jego odparcia. Zaczęli wzajemnie zadawać sobie uderzenia, zaś Ł. D. (1)

Protokół odtworzenia zapisu k. 205-212, 213

Protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 8-9, 18-19

Dokumentacja medyczna k. 7-7b, 214

Protokół sekcji zwłok wraz z opinią sądowo-medyczną k. 155-158, 319

Opinia sądowo-psychiatryczna k. 142-144

Dane osobowe k. 253, 315v, wywiad środowiskowy k. 169-170, dane o karalności k. 177-178

próbował ich rozdzielić. W trakcie zajścia obydwaj byli aktywni zadając sobie uderzenia rękoma. Pod koniec zajścia, oskarżony napierał na R. S., trafiając go pięścią w twarz. R. S. się zachwiał, zaś oskarżony wyprowadził kolejne uderzenie, które okazało się niecelne. W jego wyniku stracił równowagę i się przewrócił. Próbował to wykorzystać R. S. i kopnął leżącego oskarżonego, który natychmiast się podniósł. Wówczas zainterweniował Ł. D. (1) stając pomiędzy nimi, odciągając R. S. od oskarżonego. Następnie R. S. ruszył w stronę stojących Ł. D. (1) i D. G., który wówczas zadał mu mocne uderzenie prawą ręką w twarz. Było to uderzenie zadane z zamachem. Po otrzymanym uderzeniu R. S. bezwładnie upadł na betonowe podłoże, na prawą część ciała. R. S. się nie podniósł, nie reagował na próbującego udzielić mu pomocy Ł. D. (1). Oskarżony zadzwonił na numer telefonu alarmowego, mówiąc o leżącym mężczyźnie. Na miejsce przyjechali policjanci oraz pogotowie, które zabrało pokrzywdzonego do szpitala.

R. S. został następnie przewieziony do (...) Szpitala (...) w Ł., gdzie przeprowadzono zabieg

operacyjny, ewakuacji ostrego krwiaka podoponowego. W dniu 13.10.2019r. o godzinie 6:25 stwierdzono zgon R. S..

R. S. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia powłok i otarcia naskórka głowy, ranę tłuczoną powłok twarzy, powierzchowną ranę i wylew krwawy w błonie śluzowej wargi górnej ust, podbiegnięcia krwawe w tkance podskórnej głowy i prawym mięśniu skroniowym, z wieloodłamowymi złamaniami kości sklepienia i podstawy czaszki zlokalizowanymi po prawej stronie, krwakiem podtwardówkowym i rozległym krwakiem podpajęczynówkowym, ogniska stłuczeń lewego płata czołowego i skroniowego mózgu, pourazowych ognisk krwotocznych pnia mózgu, pourazowego obrzęku mózgu, które spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu. W następstwie powyższych obrażeń pokrzywdzony zmarł w dniu 13 października 2019 roku w Szpitalu (...) w Ł.,

D. G. nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Wykazuje uzależnienie od alkoholu oraz zaburzenia depresyjne. W czasie popełnienia zarzucanego

<p>czynu miał zachowaną zdolność jego rozpoznania i pokierowania swoim postępowaniem.</p> <p>D. G. jest kawalerem, ojcem małoletniego dziecka, przed zatrzymaniem pracował w Zakładzie Produkcyjnym (...) w charakterze ślusarza i zarabiał miesięcznie ok. 3 tys. zł netto. W miejscu zamieszkania posiadał dobrą opinię, był wcześniej karany za czyn z art. 226 § 1 kk na karę grzywny.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2.</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego złożone w</p>	<p>Z wyjaśnień oskarżonego złożonych w śledztwie</p>	

śledztwie w zakresie okoliczności, z powodu których doszło do starcia.

Zeznania świadków Ł. D. (1) złożone po raz trzeci w śledztwie w dniu 28.11.2019r. i podczas rozprawy sądowej odnośnie okoliczności zaistnienia zdarzenia i częściowo jego przebiegu, zeznania R. M. (1), P. L. (1), R. K. i E. W. (1),

Zeznania świadka W. N. (1),

Opinie sądowo-psychiatrycz-na i sądowo-medyczna,

Dokumenta-cja medyczna dotycząca R. S., zapisy monitoringu z pubu

(...) i firmy

(...), protokół z odtworzenia zapisów,

protokoły oględzin miejsca zdarzenia i kurtki oskarżonego,

Wyniki badań trzeźwości ofiary i oskarżonego,

Protokół zatrzymania oskarżonego, dane o jego karalności, wywiad środowisko-wy

wynikało, że bezpośrednią przyczyną zajścia było zachowanie ofiary, która dążyła do fizycznego starcia. Początkowo oskarżony starał się tego uniknąć, ostatecznie przyjął prowokacyjne zachowanie ofiary, wyzywająco odpowiadając na możliwość bezpośredniego starcia. Odpowiadało to zeznaniom świadka Ł. D. (1), złożonym podczas trzeciego przesłuchania w śledztwie oraz w postępowaniu sądowym. Zarówno z zeznań tego świadka, jak i wyjaśnień oskarżonego wynika, że zachowanie R. S. spowodowało niewłaściwe odezwanie się D. G. do Ł. D. (1). R. S. nie mógł się z tym pogodzić i nie przyjmował tłumaczenia zarówno oskarżonego, jak i świadka.

Nie przeczyły temu zeznania R. M. (1), który potwierdził, że w lokalu doszło do wymiany zdań pomiędzy oskarżonym a R. S.. Według świadka nie była to nadzwyczajna sytuacja, gdyż wcześniej dochodziło między nimi do różnicy zdań. Ponadto zapis z monitoringu, z którego wynika, że pierwszy starcie fizyczne zainicjował R. S..

Zeznania Ł. D. (1) odpowiadały wersji oskarżonego, wcześniej zaprezentowanej i relacji

R. M. (1). Z zeznań R. M. (1) wynikało, że pod koniec pobytu został sam w lokalu, a po wyjściu zauważył leżącego na betonie R. S.. Powyższe znalazło potwierdzenie w zapisie z monitoringu. Zeznania świadków R. K. i E. W. (3), czyli siostry i partnerki R. S., dotyczyły R. S., jako osoby dobrej i życzliwej, spożywającej nieraz alkohol. Ponadto E. W. (1) zeznała odnośnie wspólnego z nim pobytu u P. L. (1), wszystko przebiegało spokojnie. Zeznania P. L. (1) były zgodne z relacją E. W. (1) i Ł. D. (1).

W. N. (1) zeznał o wcześniejszym zachowaniu R. S., z którym się pokłócił. R. S. dążył do wzajemnej bójki, pojedynku, jednak odstąpił wobec jej nie przyjęcia przez świadka.

Opinie sądowo-psychiatryczna i sądowo-medyczna, nie były kwestionowane przez żadną ze stron, były jasne i pełne. Opinia sądowo-medyczna została wydana po przeprowadzeniu sekcji zwłok i uzupełniona podczas rozprawy sądowej, głównie w zakresie mechanizmu powstania stwierdzonych obrażeń u ofiary i ich skutków. Na podstawie tej opinii sąd przyjął obrażenia jakich doznał pokrzywdzony i ich skutków, co znalazło

		<p>odbicie w opisie przypisanego oskarżonemu czynu k. 158v.</p> <p>Dokumentacja lekarska dotycząca leczenia R. S. nie była kwestionowana przez żadną ze stron.</p> <p>Załączone do akt zapisy z monitoringu, protokołów z ich odtworzenia, protokoły oględzin miejsca zdarzenia i kurtki oskarżonego, wyniki badań trzeźwości ofiary i oskarżonego, protokół zatrzymania oskarżonego, dane o jego karalności, wywiad środowiskowy, nie były kwestionowane przez strony. Zapisy monitoringów, zwłaszcza z z firmy (...), który był znacznie lepszej jakości niż z pubu (...), pozwolił na ustalenie przebiegu samego starcia fizycznego, co zostało przedstawione w części faktycznej.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego w zakresie przebiegu starcia fizycznego z R. S.,	Z wyjaśnień oskarżonego wynikało, że starcie rozpoczęło się od otrzymanego przez niego uderzenia pięścią,	

Zeznania świadka Ł. D. (1) dwukrotnie złożone w początkowej fazie śledztwa k. 14-15, 56,

zadanego przez R. S.. W postępowaniu sądowym oskarżony dodatkowo stwierdził, że został uderzony przy barierce, na skutek czego upadł i dopiero wówczas zaczął zadawać uderzenia ofierze. Twierdził, że w sumie upadł dwukrotnie, raz w wyniku uderzenia przez R. S., drugi raz samoczynnie po wyprowadzeniu przez siebie ciosu.

Powyższa relacja oskarżonego nie była konsekwentna, zmieniona podczas rozprawy sądowej, a także nie odpowiadała zapisowi z monitoringu k. 201. Z zapisu tego wynika, że do starcia doszło w momencie kiedy oskarżony się cofał, trzymając w lewej ręce papierosa, zaś pomiędzy nim a ofiarą był świadek Ł. D. (1), który próbował rozłożonymi rękoma ich rozdzielać. Starcie przebiegało w ten sposób, że obydwaj wzajemnie zadawali sobie uderzenia rękoma w okolice głowy, twarzy. Gdyby doszło do wcześniejszego zaatakowania oskarżonego przez R. S., z pewnością nie trzymałby w ręku papierosa. Jak zarejestrowano na zapisie z nagrania, w momencie ataku ze strony R. S., oskarżony wyrzucił papierosa i od razu przyjął postawę gotową do walki i odpowiedział ciosami z obu rąk. Ponadto

		<p>zeznania Ł. D. (1) nie wskazywały na dwukrotny upadek oskarżonego, w tym pierwszy w momencie kiedy przemieścili się poza kadr kamery.</p> <p>Początkowo Ł. D. (1) przeczył aby był bezpośrednim świadkiem starcia oskarżonego z R. S. i widział co się wówczas stało. Lokal miał opuścić w chwili gdy R. S. leżał na betonowym podłożu. Powyższą wersję świadek zmienił podczas prowadzonego postępowania, ponadto pierwszej jego relacji przeczyły wyjaśnienia oskarżonego oraz zapisy z monitoringów.</p>	
3.	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	D. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, którego skutkiem jest śmierć człowieka jest przestępstwem materialnym, a jego			

strona podmiotowa ma charakter kombinowany. Dla jego przyjęcia konieczne jest wystąpienie skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu określonego w przepisie §1 tegoż artykułu i dodatkowo następstwa tego czynu w postaci śmierci człowieka. Nadto spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu objęte musi być umyślnością sprawcy, a pozostająca z nim w związku przyczynowym śmierć człowieka – nieumyślnością. Przez nieumyślność należy rozumieć przewidywanie lub obiektywną możliwość przewidzenia wystąpienia następstwa swego zachowania w postaci śmierci człowieka. Sprawca czynu z art. 156§3 kk działa z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, a następstwo czynu w postaci śmierci ogarnia nieumyślnością. Postać ciężkiego uszkodzenia ciała, wymieniona w art. 156 §1 pkt. 1 lub 2 kk, nie musi być już sprecyzowana w świadomości sprawcy. Objęcie zamiarem spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu może przyjąć postać zamiaru ogólnego. Na wystąpienie takiego zamiaru wskazywać będzie m.in. sposób działania sprawcy, użyte przez niego

narzędzie, czy stosunek do osoby pokrzywdzonej.

Przyjęcie, że określona zmiana w świecie zewnętrznym, w postaci śmierci człowieka, jest następstwem czynu określonego w art. 156§1 kk, oznacza, że śmierć nastąpiła w wyniku spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Wobec sprawcy spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu zachodzić muszą warunki obiektywnego przypisania skutku w postaci śmierci. Skutek w postaci śmierci musiał być obiektywnie przewidywalny, przy jednoczesnym wystąpieniu związku przyczynowego pomiędzy działaniem sprawcy, spowodowaniem przez niego określonych obrażeń ciała, a zgonem ofiary (por. A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 kk, Zakamycze, 2006, wyd. II).

Przyjmując pogląd prezentowany w orzecznictwie „do okoliczności, na podstawie których należy poczynić ustalenia co do zamiaru sprawcy, zalicza się nie tylko godzenie

w ważne dla życia ludzkiego organy, siłę ciosu, ich wielokrotność, rodzaj i rozmiary użytego narzędzia, głębokość i kierunek ran, rodzaj uszkodzeń ciała, stopień zagrożenia dla życia ludzkiego, lecz również stosunek sprawcy do pokrzywdzonego, a także pobudki, motywy oraz tło zdarzenia.

Uzewnętrzzone przejawy zachowania sprawcy pozwalają wnioskować o jego zamiarze” (wyrok SN z 4.06.2013 r. sygn. akt: II Aka 88/13, LEX nr 1331049).

Ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, iż pomiędzy D. G. a R. S. doszło do starcia, najpierw słownego, a następnie fizycznego. Podczas tego starcia fizycznego obydwaj wzajemnie zadawali sobie uderzenia rękoma, pięściami. W ostatniej fazie tego starcia D. G. zadał dwa celne uderzenia prawą ręką w twarz ofiary. Po pierwszym ciosie R. S. wyraźnie się zachwiał, zaś po drugim upadł na betonowe podłoże. Upadł na prawą stronę, uderzając głową o beton. Ostatnie uderzenie poprzedziło wyprowadzenie przez oskarżonego ciosu, który okazał się niecelny, w wyniku czego zachwiał się i upadł. R. S. próbował wykorzystać tę sytuację i kopnął oskarżonego,

interweniował świadek Ł. D. (1) odpychając pokrzywdzonego od leżącego D. G., który bardzo szybko się podniósł. Kiedy R. S. podszedł do nich, oskarżony zadał ostatnie uderzenie, prawą ręką, pięścią w twarz ofiary. Było to uderzenie zadane z dużą siłą, z dużym zamachem, po którym R. S. natychmiast bezwładnie upadł. W wyniku tego upadku pokrzywdzony doznał obrażeń czaszki i mózgu, które spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu i w konsekwencji zgon R. S.. Wyprowadzenie wielu silnych uderzeń w twarz, z których co najmniej dwa doszły do celu, zmierzało do spowodowania ciężkiego uszkodzenia ciała. Głowa jest miejscem wrażliwym, podatnym na tego typu urazy, co jest oczywiste dla każdego dorosłego człowieka. Na siłę wskazują skutki uderzeń, obrażenia twarzy, rany w okolicy wargi. Oskarżony winien wiedzieć, że zadanie innej osobie uderzeń w głowę, może spowodować ciężkie uszkodzenie jego ciała. Ponadto oskarżony zdawał sobie sprawę z miejsca, w którym doszło do starcia, z podłoża betonowego. Wcześniej bywał w tym miejscu, w pubie (...), wiedząc jakie tam jest wyjątkowo twarde

podłoże. Zadając silne uderzenie, z pełnym zamachem, zmierzał do zakończenia walki przez spowodowanie niezdatnym do jej kontynuowania przeciwnika, licząc się z jego niekontrolowanym upadkiem. Zdawał sobie sprawę ze znacznego stanu nietrzeźwości ofiary, co sam przyznał. Swoim zachowaniem oskarżony spowodował u pokrzywdzonego wcześniej opisane obrażenia ciała, które ostatecznie skutkowały jego zgonem. Doznane przez R. S. obrażenia stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci ciężkich złamań kości czaszki i krwiaków podtwardówkowego oraz podpajęczynówkowego, co stanowiło chorobę realnie zagrażającą życiu. W tym zakresie zachowanie D. G. cechowała umyślność w postaci zamiaru ewentualnego, godzenia się na spowodowanie powyższych obrażeń ciała u pokrzywdzonego. Pomiędzy działaniem oskarżonego a skutkiem w postaci śmierci pokrzywdzonego wystąpił związek przyczynowy. Warto także podkreślić, że pokrzywdzony był dla oskarżonego kolegą, z którym wspólnie spożywał alkohol, a jego działanie stanowiło odpowiedź na prowokacyjne zachowanie ofiary. D. G. w odniesieniu do zgonu

pokrzywdzonego, jako skutku swojego zachowania, nie chciał, ani na nie się nie godził. Po jego upadku nie kontynuował ataku, zawiadomił służby ratunkowe, dzwoniąc pod telefon alarmowy. Jednakże zadając uderzenia pięścią, godził się ze spowodowaniem ciężkich obrażeń ciała, między innymi w wyniku spowodowania jego upadku, a w konsekwencji posiadał obiektywną możliwość przewidzenia wystąpienia następstwa swojego działania w postaci śmierci ofiary. Sąd przyjął, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 156 § 3 kk.

Z powyższych względów Sąd także nie znalazł podstaw do przyjęcia po stronie oskarżonego działania w obronie koniecznej. Dodatkowo należy podnieść, że jak wynika z zeznań świadków Ł. D. (1) i R. M. (1), starcie poprzedziła wymiana zdań pomiędzy ofiarą a oskarżonym. Nie ulega wątpliwości, że zdarzenie sprokurował R. S., a jego przyczyną było niewłaściwe odezwanie się oskarżonego do Ł. D. (1). Oskarżony przyznał, że ostatecznie pozytywnie odpowiedział na zaczepkę pokrzywdzonego o możliwości jego uderzenia, prowokacyjnie się na to godząc, używając

słowa wulgarnego. Przy starciach fizycznych z reguły jedna ze stron inicjuje atak, a druga odpowiada i tak było w tym przypadku. Zainicjował pokrzywdzony, zaś oskarżony aktywnie odpowiedział, przejmując rolę atakującego. Jednoznacznie wskazywał na to obraz monitoringu, gdy uczestnicy bójki ponownie się w nim ukazali. Wówczas aktywniejszy był oskarżony, którego finałem było zadanie z zamachem uderzenia. Znamienne przy tym były zeznania Ł. D. (1) złożone po obejrzeniu zapisu z monitoringu. Przyznał, że z tego co widział oskarżony się bronił, tymczasem z zapisu monitoringu wynikało, że to była bójka i wzajemnie zadawali sobie uderzenia. Ponadto R. S. wcześniej dążył do starcia fizycznego, pojedynku z kolegą W. N. (1), jednak odstąpił od tego zamiaru wobec odmowy ze strony świadka. Tym samym R. S. potrafił odstąpić od starcia w przypadku odmowy jego przyjęcia przez drugą stronę.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

D. G.

D. G. dopuścił się czynu skierowanego przeciwko najważniejszemu dobrom chronionym prawem, mianowicie zdrowiu i życiu człowieka. Oskarżony jest osobą dorosłą, świadomą swoich zachowań, z określonym bagażem doświadczeń i wystarczającym wyrobieniu intelektualnym, by dać posłuch normom prawnym, czego nie uczynił.

D. G. uprzednio był raz karany, wymierzono karę grzywny.

Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, Sąd brał pod uwagę zarówno podmiotowe, jak i przedmiotowe okoliczności wymienione w art. 115 § 2 kk, w szczególności mając na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru oraz motywację. Stopień społecznej szkodliwości czynu jest bardzo wysoki. Jak wcześniej zaznaczono, działanie oskarżonego było skierowane na jedno z najważniejszych dóbr chronionych prawem. Przypisanego czynu dopuścił się wobec osoby mu znanej, kolegi.

			<p>Jednakże prowodyrem zajścia był pokrzywdzony, który dążył do fizycznego starcia z oskarżonym. R. S. nie słuchał tłumaczeń oskarżonego i świadka Ł. D. (1), którego miała dotyczyć nieprzyjemna uwaga ze strony D. G.. Nie mógł zrozumieć odzywki oskarżonego, mając do niego pretensje z tego powodu. Także pierwszy zaatakował, wyprowadzając ciosy w stronę oskarżonego. Niewłaściwe odezwanie się oskarżonego do Ł. D. (1), nie może usprawiedliwiać negatywnego i agresywnego zachowania R. S., nawet jeśli dotyczyło jego przyjaciela (zeznania Ł. D. (1) k. 317v-318). Miał prawo na zwrócenie uwagi, ale nie powinien dążyć do bezpośredniego starcia z oskarżonym.</p> <p>Biorąc pod uwagę wszystkie podniesione okoliczności o charakterze przedmiotowym i podmiotowym, Sąd wymierzył oskarżonemu, przy zastosowaniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, 1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
<p>5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>ZAwarte w WYROKU</i></p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

D. G.			<p>Zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13.10.2019r., godz. 14:20.</p> <p>Sąd zasądził na rzecz najbliższych osób ofiary kwoty po 5000zł zadośćuczynienia, tytułem wyrządzonej swoim zachowaniem krzywdy. Nie uwzględniono w całości zgłoszone w tym zakresie żądania pokrzywdzonych R. K. i E. W. (1), mając na uwadze okoliczności zdarzenia i przyczynienie się do tego ofiary.</p>
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

	<p>Zasądzono na rzecz oskarżycielki posiłkowej zwrot kosztów wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem pełnomocnika. Zasądzono opłatę i koszty postępowania. Oskarżony jest młodym człowiekiem, pracował przed zatrzymaniem. Tym samym posiada możliwości uzyskiwania dochodów, które pozwolą mu na uiszczenie opłaty i pokrycie kosztów postępowania.</p>	
7. Podpis		